

Arrest

nr. 82 645 van 7 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 20 december 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Bij beslissing van 26 januari 2011 werd de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk bevonden.

1.3. Op 15 februari 2011 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ongegrond.

Dit is de thans bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 26.01.2011, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet aanvaard worden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Er worden medische elementen aangehaald voor [M., F.]. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 12.01.2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde "dat we vanuit medisch standpunt dan ook kunnen besluiten dat aandoeningen van betrokkene, hoewel deze kunnen beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden, geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling beschikbaar is in het land van herkomst, Kosovo. Verder kan betrokkene reizen en is er geen nood aan mantelzorg. Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst, Kosovo."

De vraag stelt zich naar de toegankelijkheid van de zorgen. De gezondheidszorg in Kosovo wordt georganiseerd op drie niveaus, gekenmerkt door een toenemende graad van specialisatie. Er wordt gewerkt via een systeem van doorverwijzing en voorgeschreven medicatie op basis van de beoordeling van de geconsulteerde arts zoals dat in de meeste systemen van gezondheidszorg het geval is. Kosovo kent vooralsnog geen publieke ziekteverzekering, maar de gezondheidszorgen worden geleverd en gefinancierd door de overheid vanuit het algemene budget. Op het vlak van medicatie wordt gewerkt met een lijst van essentiële medicijnen, gebaseerd op de door de WHO ontwikkelde modellijst. De beschikbaarheid van de medicijnen op deze lijst wordt gegarandeerd door de regering en de medicijnen worden gratis aan de personen die ze nodig hebben verschaft.² Vijf van de zes medicijnen nodig voor behandeling van de aandoeningen van betrokkene vinden we terug op de lijst van essentiële medicijnen. Wat zorg en medicatie betreffen, kunnen personen die afhankelijk zijn van sociale bijstand, kinderen tot de leeftijd van 15 jaar, personen ouder dan 65 jaar en mensen met een chronische ziekte en mensen met een handicap genieten van gratis zorg en medicatie.⁴ Als verzoeker en haar nabije familie er niet in slagen het benodigde inkomen uit arbeid te verwerven, zal betrokkene via deze weg van de nodige zorg verzekerd zijn. Betrokkene legt evenwel geen enkel bewijs voor van een arbeidsgeneesheer dat zij arbeidsongeschikt zou zijn. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor haar levensonderhoud en de kosten die nog gepaard zouden kunnen gaan met de noodzakelijke hulp. In het verzoekschrift worden ook argumenten aangevoerd (m.n. integratie en de duur van de asielprocedure van betrokkene) die geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 werd duidelijk een onderscheid aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen. De hier ingeroepen niet-medische elementen vallen buiten de medische context van artikel 9ter en daaraan kan in dit verzoek geen verder gevolg worden gegeven.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen. (...)"

2. Over de rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat verzoekster het opschrift van het verzoekschrift als volgt formuleert: *“Verzoekschrift tot hoger beroep.”* Tevens wordt in de aanhef van het verzoekschrift gesteld: *“Dat het hoger beroep gemotiveerd is op volgende feiten en middelen”*.

Artikel 39/82, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.”

Bijgevolg voldoet het opschrift van het verzoekschrift niet aan één van de in artikel 39/82, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalde voorwaarden en wordt het beroep geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten, te meer daar in fine van het verzoekschrift verzoekster de wens uitdrukt dat de bestreden beslissing teniet wordt gedaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt verzoekster de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van *“het beginsel van behoorlijk bestuur”*.

Verzoekster betoogt als volgt:

“De enige motivering is dat er voor mijn verzoeker in zijn land van herkomst voldoende medicatie en zorgen aanwezig zijn om haar bij te staan en haar ziekte te behandelen. 111.2. Mijn verzoekster lijdt aan diabetes type II, hypercholesterolemie, hypertriglyceridemie, PSH linker schouder, cervicale discusvernauwing en spondylartrose. Dit wordt niet betwist door verwerende partij. Verwerende partij stelt dat er voldoende medische omkadering is in Kosovo om de levensbedreigende situatie te behandelen. Dat dit echter onjuist is. Dat <http://ec.europa.eu/enlargement/archives/seerecon/kdclsocial.pdf> schrijft dat de toestand voor diabetes ondermaats is. Improve the quality of care. Preliminary findings from the Master-plan Project point to wide variations in quality in terms of infrastructure and general cleanliness in healthcare facilities, with a significant percentage being at the lower end of the quality spectrum. It is in this type of environment that hospital acquired infections flourish, with patients with chronic diseases and those requiring frequent procedures, such as hemodialysis, being particularly vulnerable. The establishment of an adequate maintenance budget and associated policies and procedures to ensure structural quality is crucial. Major investment in the quality of basic health care is needed to improve health outcomes, reduce infant and child mortality and prevent and treat communicable diseases such as tuberculosis, as well as frequent diseases such as diabetes. Kosovo needs support in developing, implementing and managing an accreditation system to ensure quality of care in public and private facilities. Ook de USA. zendt een waarschuwing voor de medische toestand in Kosovo (http://travel.state.gov/travel/cis_atwJcc1s4170.html): MEDICAL FACILITIES AND HEALTH INFORMATION: Health facilities in Kosovo are limited, and medications are in short supply, KFOR cannot provide basic health care to non-military personnel. nor can they provide medical evacuation out of Kosovo. You can find information on vaccinations and other health precautions on the CDC website. For information about outbreaks of infectious diseases abroad, consult the World Health Organization (WHO) website. The WHO website also contains additional health information for travelers, including detailed country-specific health information. Dat mijn verzoekster aan allergie lijdt, hetgeen blijkt uit alle medische attesten. Dat wat betreft de psychologische opvolging nochtans uit de internationale rapporten blijkt dat er GEEN afdoende medische begeleiding voorradig is voor mensen met PTSD.

De Zwitserse vluchtelingenorganisatie schrijft: [...] La qualité du système de santé kosovar ne s'est pas améliorée depuis la déclaration unilatérale d'indépendance du Kosovo et les mêmes problèmes persistent. Les principaux défis actuels du système de santé kosovar sont les suivants: aucun système d'assurance maladie, ayant pour conséquence des budgets faibles et irréguliers; mauvaise distribution des ressources humaines au détriment des zones rurales; manque de personnel qualifié en comparaison avec les standards européens; manque de compétences de gestion de la santé; faible mise en oeuvre de services appropriés aux services de soins médicaux; mauvais équipements, installations, et infrastructures aux trois niveaux de fourniture de soins; aucun système de référence ni de système de triage des besoins des patients, aboutissant à une sollicitation excessive des services hospitaliers (les patients s'adressent directement aux hôpitaux, les médecins ne les envoyant pas eux-mêmes vers les

spécialistes); aucun encouragement à une performance efficace et effective; manque d'accès à la gamme complète des services de soins médicaux disponibles pour les groupes minoritaires; haute mortalité (particulièrement la mortalité néonatale) et morbidité causée par bon nombre de maladies qui pourraient être facilement évitées ou guéries; abus de prescriptions et absence de contrôles des pharmacies privées; manque de données précises et systèmes sous-développés d'information sur la santé. 107 La situation des personnes atteintes psychologiquement est particulièrement inquiétante, surtout en ce qui concerne les PTSD.

Aussi, certaines sources récentes font état non seulement d'une mauvaise situation sanitaire du peuple kosovar, mais également d'une dégradation de celle-ci. 108 Enfin, le système de santé kosovar est actuellement inapte à fournir des soins adéquats et effectuer certaines opérations dans de nombreux domaines, 109 et les difficultés liées aux coûts élevés et à la faible disponibilité des transports (par exemple à cause des distances et des prix) aggravent la situation des plus démunis" *Mijn verzoekers voldoet dus aan de criteria zoals omschreven in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. Dat verzoekster krachtens het K.B. van 9 juli 2000 vraagt toegelaten te worden tot het regime van pro deo. (...)*"

3.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is, d.d. 15 februari 2012 waarmee de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Het aangehaalde medische probleem kan niet beschouwd worden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet te bekomen. Er wordt verwezen naar het medisch verslag van de arts-adviseur d.d. 12 januari 2012. De aandoening van verzoekster kan volgens de arts—adviseur beschouwd worden als een reëel risico voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt. Echter, in casu is er geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien de behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Kosovo. Verzoekster kan ook reizen en er is nood aan mantelzorg, maar daar kan de man voor instaan. Vanuit medisch standpunt is er volgens de arts —adviseur dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar Kosovo vermits de medische behandeling en opvolging er beschikbaar zijn.

Vervolgens werd in de beslissing onderzocht of de zorgen voor verzoekster ook daadwerkelijk toegankelijk zijn. Gezondheidszorgen in Kosovo worden geleverd en gefinancierd door de overheid vanuit het algemene budget, zo blijkt uit de aangehaalde medische bronnen. Er bestaat ook een lijst van essentiële medicijnen die gegarandeerd wordt door de regering en die gratis aangeboden worden aan mensen die ze nodig hebben. Vijf van de zes medicijnen die verzoekster gebruikt komen voor op deze lijst. De medicijnen zullen voor verzoekster financieel ook toegankelijk zijn: ofwel kan zij of haar familie een inkomen verwerven daar verzoekster niet heeft aangetoond arbeidsongeschikt te zijn, ofwel kan zij genieten van gratis zorg en medicatie. Verwerende partij merkt op dat het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toekomt om het werk van de arts—attaché inhoudelijk over te doen. Verzoekster bekritiseert het advies van de ambtenaar—geneesheer. Echter dit alleen kan niet leiden tot een herziening van de beslissing. Het loutere feit dat verzoekers het niet eens zijn met de conclusies van verweerder toont nog niet aan dat verweerder op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze tot zijn conclusie zou zijn gekomen. Voor zover het de bedoeling zou zijn van verzoekers om de Raad te vragen om de beoordeling van de ambtenaar—geneesheer over te doen, dient de Raad op te merken dat het hem niet toekomt in het raam van een annulatieprocedure om zijn beoordeling in de plaats te stellen van de beoordeling van de ambtenaar—geneesheer." (arrest RVV, nr. 73.032 d.d. 11 januari 2012)

Verwerende partij stelt vast dat de beslissing terdege werd onderbouwd, en dat de nodige documenten en rapporten werden geconsulteerd alvorens de beslissing te nemen. Verzoekster gaat blijkbaar volledig voorbij aan de argumenten die in de beslissing opgesomd worden om te concluderen dat zij geen recht heeft op een verblijfsmachtiging op medische gronden. Verzoekster voert op zeer algemene wijze aan dat in Kosovo onvoldoende medicijnen aanwezig zijn om haar ziekte te behandelen. Er zou onvoldoende medische omkadering zijn en de zorgen voor haar psychische aandoeningen zijn niet gegarandeerd. Zij vindt de beslissing onvoldoende gemotiveerd.

Verzoeksters verweer is echter dermate summier dat zij geen schending van de motiveringsplicht heeft kunnen hard maken. Zij heeft geen elementen aangehaald waaruit kan worden afgeleid dat haar behandeling in gevaar zou komen eens zij terugkeert naar haar thuisland. Het is aan verzoekster om haar beweringen met concrete feiten en elementen hard te maken. Dat heeft zij niet gedaan. Door op zeer algemene wijze te verwijzen naar internetartikels, zonder deze concreet toe te passen op de eigen situatie, kan verzoekster de motivering van deze beslissing niet onderuit halen. De verwerende partij concludeert dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. De verwerende partij merkt op dat verzoekende partij de motieven van de beslissing

schijnt te kennen, vermits zij ze aanvecht in het verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan. "Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr.167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bij gevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht." (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007) "Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). (R.V.V, arrest nr. 21.513 van 16 januari 2009). De beslissing is derhalve afdoende formeel gemotiveerd. In de mate dat verzoekende partij van oordeel is dat de materiële motiveringsplicht met voeten getreden werd, heeft de verwerende partij de eer te antwoorden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid. Hiervoor kan verwezen worden naar rechtspraak van de Raad van State, die in casu, mutatis mutandis van toepassing is: (...)." Verwerende partij is derhalve van oordeel dat de beslissing afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. De beweringen van verzoekende partij kunnen hieraan geen afbreuk doen. Het enig middel is niet gegrond."

3.3. In de rechtspraak wordt doorgaans geen toepassing wordt gemaakt van "het" beginsel van behoorlijk bestuur als zelfstandige rechtsnorm maar van diverse beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoekster laat na te expliciteren welk beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht en uit haar betoog kan dit evenmin afgeleid worden. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

3.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, waarin opgeworpen wordt dat de gedane beoordeling onjuist is, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. De bestreden beslissing steunt op het advies van de arts-attaché van 12 januari 2012 dat zich bevindt in het administratief dossier en waarvan verzoekster een kopie toevoegt aan haar verzoekschrift. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de conclusies van deze arts-adviseur, die na evaluatie van de door verzoekster bij haar in punt 1.1. bedoelde aanvraag gevoegde medische attesten, op grond van de in dit advies vermelde bronnen, waarvan de neerslag zich bevindt in het administratief dossier, stelde dat *"diabetes type II, hypercholesterolemie, hypertriglyceridemie, PSH linkerschouder, cervicale discusvernauwing en spondylartrose, hoewel deze kunnen beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden, geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Kosovo."* en wordt, verwijzend naar diverse informatie die nader gespecificeerd wordt in de bestreden beslissing en die zich bevindt in het administratief dossier, en op grond van verzoeksters persoonlijke situatie, geconcludeerd dat de benodigde medische zorgen financieel toegankelijk zijn voor verzoekster in Kosovo en wordt finaal geconcludeerd:

“Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

3.6. Blijkens haar verzoekschrift betwist de verzoekende partij dat er voldoende medische omkadering is in Kosovo *“om de levensbedreigende situatie te behandelen”*, maar te dezen dient de Raad vast te stellen dat verzoekster in dit verband verwijst naar algemene informatie aangaande de toestand van de gezondheidssector in Kosovo. Zonder specifieke recente informatie aan te halen die betrekking heeft op de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen voor haar specifieke aandoeningen in Kosovo als Kosovaarse onderdaan kan verzoekster de motivering van de bestreden beslissing niet onderuit halen noch een schending aantonen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt dat verzoekster zou lijden aan PTSD noch kan *“uit alle medische attesten”* afgeleid worden dat verzoekster lijdt aan een levensbedreigende allergie zoals verzoekster poneert in haar verzoekschrift.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA